

پښتو ټیلیویژن ډرامو کښي روماني قيصي (۱۹۷۵ء نه تر ۱۹۸۰ء پوري)

Romantic Stories Telecasted form Peshawar Television Centre, Peshawar (1975 – 1980)

Taj Pari ¹

Drama is a particular aspect of literature has a very wide field in this sense. Pashto literature reflects the same .Drama is one of the prominent & eminent part of Pashto literature. No doubt most of the Pashtuns know about Pashto Drama but the author is in this paper wants to draw the attention of the readers towards the development of Pashto romantic drama from 1975 to 1980. In this paper i want to highlight the true essence of Pashto romantic drama.I will try to expound the untouched part of the Pashto literature and the development of Pashto romantic drama from 1975-1980 I will also explain that how folktales mingled out in shape of Pashto drama, how those drama's got popular and how they drew the attention of the people.

د ډرامې ابتداء او پښتو ته د دې راتلې

د درياب لغت مطابق د ډرامې تعريف څه په دې ډول دے -

”ډرامه: (ډرامه) اسم ، واحد مونث ، نايک ، تماشه ، نقل (م ، انگريزي) ۱-“

د ظفر اللغات مطابق ډرامه دا معنی لري -

”ډرامه: (ډرامه) مو ، انکې ، نقل ، سوانکې ، تمثيل (ج) ډرامې په چا پورې

ډرامې کول ، د چا نقل کول، کسی کی بی عزتی کی خاطر اس شخص کو

گفتگو اور حرکات وسکات کی نقل اتارنا ۲-“

اردو علمي لغت مطابق د ډرامې تعريف څه داسې دے -

”ڊرامه: (انگ - اند) drama کسی کہانی کو اسٹیج پر حرکات جسم اور مکالمے کی صورت میں ادا کرنا سوانگ، نقل، نائک، تمثیل“

د پښتو ډرامه د شلې پېرې په دريمه عشره کښې وځلېده ، ډرامه د يونان د خاورې پېداوار ده - يوناني ډرامه ډېره مقبوله وه - په دې وجه ډرامه د يوناني ادب نه انگريزي ادب خپله کړه او هم دغه شان ډرامه د برصغير خاورې ته هم راغله او ډرامه اول اردو ادب خپله کړه او اردو نه بيا پښتو ته راغله د معلوم او مستند ريسرچ مطابق ورومې ډرامه چې عبدالاکبر خان اکبر ليکلې ده چې په ۱۹۲۷ء کښې د اتمانزو هائي سکول کښې ستيج شوې وه خو زلمي هيواد مل په خپل کتاب د پښتو نثر اته سوه کاله کښې د سعادت خان جليل په حواله ليکي چې هغه وائي چې لومړۍ ډرامه د ارواښاد حمزه بابا ”زمينداره“ ده چې په کال ۱۹۲۶ء کښې ليکلې ده او د معنی نه وروستو بيا عبدالاکبر خان اکبر ليکلې ده دلته هم دغسي د مختلفو ليکوالانو رائي رانقل کوم چې د حقيقت نه پرده پورته شي - پروفېسر افضل رضا د خپلو خيالونو څرگندونه څه داسې کوي -

”د ادب ددې ښکلي صنف دا نوم د يوناني ژبې ټکه ډراونه وټه ددې ډراو په يوناني ژبه کښې عمل ته وائي ډرامه او عمل د يو بل سره تړلي څيزونه دي - کېدې شي چې دغه وجه ډرامې ته ډرامه وئيلې شوې وي ځکه چې د ډرامې بله معنی ده په کولو ښئيل چې د ورومې معنی سره سمون خوري ۴-“

د ډرامې د ماهرينو او دانشورانو تعريفونه هم افضل رضا صېب رانقل کړي دي چې مونږ تري دلته فائده پورته کولې شو رومن ليکوال سپيرو وائي - د ژوندنقل د دود دستور آئينه او د رښتوالي يعني د حقيقت عکاسي ته ډرامه وئيلې شي -

هيوگو د ډرامې تعريف څه داسې کوي:

ډرامه يوه آئينه ده چې فطرت پکښې منعکس کېږي -

کالرج وائي:

ډرامه د حقيقت نقل وي او د فطرت پښې دي -

سارس وائی:

مونږ د ډرامايي فن تعريف داسې کوو چې دا د يو څو عناصرو مجموعه ده چې د هغوي په مدد مونږ ژوند په تهيتر کښې پېش کوو او د تماشکيرو دولس سوو گنډي ته د حقيقت يو تن غوندي تصوير وړاندې کوو.

ارسطو وائی:

تريجيدي الميه د يو داسې عمل کردار نقل او پيښې دي چې هغه اهم او مکمل دي او يو مناسب عظمت لورتي لري او په داسې ښکلې ژبه کښې ليکلي شوي وي چې خوند کوي اوس دوي په مختلفو حصو کښې په مختلفو ذريعو چې کوم د درمندي ويري او دهشت په ذريعه اثر اوکړي او بيا د هغې د وجې نه د پيدا شوو جذباتو او هيجانانو صحت او اصلاح هم اوکړي - ۵

زمونږ پښتانه ليکوال د ډرامې باره کښې څه داسې خيالات لري حمزه بابا چې د ډرامې په لړ کښې ډېره ژوره فلسفه لري هغه وائی -

”مونږ د يو تهذيب و تمدن او د ذهني ارتقاء اندازه د هغه ملک د ډرامو نه کولې شو. - ۶“

سمندر خان سمندر د ډرامې تعريف څه داسې کوي -

”د انسان ژوند يوه ډرامه ده دا ډرامه د بابا آدم او حوا ابې نه را شروع شوې ده خدائي خبر دي چې کله پورې به پکښې بابونه پر دي او ننداري بدلېږي او کله به ختمېږي خو دا خبره يقيني ده چې دا ډرامه يوه ورځ ختمېدونکې ده انسان چې څنگه څنگه د خپل ځان پخپله سوچ او فکر کوي - ورسره ورسره دا ډرامه هم مخ په وړاندې روانه ده ۷ -“

عبدالحالق خلیق صېب د ډرامې په لړ کښې خپله تبصره وړاندې کوي

”د يو مقصد د اظهار دپاره ډرامه ډېره موثره طريقه ده ۸ -“

فضل مير خټک د ډرامې تعريف داسې کوي -

”لفظ ډرامه د ډراو نه وټه دے مطلب ئې دے په کولو د عمل سره ښکاره کول په سنکسرت کښې نايک او په فارسي کښې تمثيل د دے مترادف الفاظ دي اردو کښې ډرامه تمثيل او کهيل درے وار په يوه معنی استعمالېږي پښتو کښې لفظ ډرامه دومره عام دے چې نن پري د غرابت لفظي شک نه کېږي د ادب په اصطلاح کښې هغې قصې ته ډرامه وئيله شي چې څو کسان (کردارونه) ئې د عمل په ذريعه په سټيج پېش کوي ۹-“

مشتاق مجروح يوسفزے د ډرامې تعريف څه داسې کوي هغه وائي چې :

”ډرامه د لوستو څيز نه دے بلکې د عمل سره تعلق لري - ترکومې چې ډرامه د الفاظو په گرفت کښې وي - نو هغه يو بې ساه څيز وي - خو چې کله دغه بې ساه څيز د کردارونو په ذريعه پېش کړے شي نو لکه چې روح په کښې واچولے شي - غرض دا چې د ژوند يو اړخ په کولو سره ښلوه ته ډرامه وئيله شي ۱۰-“

پروفېسر ډاکټر عارف نسيم صېب ليکي :

”ډرامه د قصه ايز ادب اهمه برخه ده - يو اهم صنف دے ډرامه د يوناني ژبې ټکے دے چې د Draw يا Dram نه راوتے دا د عمل نمائش ، ښودلو، تصادم معنی ورکوي - ډرامه د ژوند سره ډېر نږدې، کلک او ژور تړون لري دا د ژوند عکاسي کوي او د ژوند د همه اړخونو نمائندگي کوي ۱۱-“

سيد عابد علي عابد ليکي:

”د ډرامې مقصد دا دے چې نظر له دھوکه ورکړي او د دريو څلور گهڼو دپاره تماشبين داسې محسوس کړي چې د ژوند يوه ټوټه د هغه د سترگو وړاندې په گڼا ده ۱۲-“

انسائیکلوپېډیا (اردو، انگریزي او عربي) مطابق :

” ډرامه د مختلفو قومونو تر مېنځه د حالاتو واقعاتو یوه سلسله چې یو نزاعی یا خونده ور کشمکش یا تصادم (Conflict) په گوته کوي دا د قيصې یو ترقی یافته په پورته ختلي شکل او هیت دے د نظم یا نثر هغه فنپاره ده چې د انساني ژوند د یو اړخ عکاسي وکړي او د ژوند یوه ټوټه یو اړخ په سټیج د حرکاتو، مکالمو تقریرونو په شکل کښې را وړاندې کړي د ډرامې ابتداء د انساني ژوند د نقل نه شوې ده -۱۳“

د دې وړاندې بیان شوو حوالو په رڼا کښې د ډرامې یو واضح تعریف او تصور زمونږ مخي ته راغلو او دا تصور د ډرامې په مجموعي تعریف دلالت کوي، خو ورسره دا خبره هم یاد ساتل پکار دي چې زمونږ د پښتو ډرامې یو ځانگړلې مزاج، او یو ځانگړلې ثقافت لري، د پښتو ډرامې کره وره د نورو ډرامو نه ډېر مختلف دي په دې کښې د پښتون ټول خاصیتو نه ځلېږي -

د پښتو ډرامه د ۱۹۷۵ء نه ۱۹۸۰ء پورې او د هغې موضوعات

د پښتو تي وي سنتر د قیام سره سم د ډرامې عروج شروع شو او ډېرې ښې او معیاري ډرامې ولیکلې شوي خو چونکي دا داسې دور وو چې پښتون اولس خپل کلچر او ثقافت ډېر خوښوو او فولکلوري قيصې ئې هم ډېرې خوښولې او هر چرته به د میني داستانونه چیرلې کیدل او خلقو به دغه روماني قيصې په حجرو، بیتکونو او کورونو کښې یو بل ته کولي هم د دغې ضرورت تر مخه پښتو ډرامې هم دا ضرورت محسوس کړو چې دغه روماني قيصې دې عوامو ته د تي وي په پرده وړاندې کړي او عوام پري خپل دغه د روماني قيصو اوریدو تنده سره کړي -

د پښتو ډېرې روماني قيصې چې د پښتو ادب په پرمختگ کښې ئې ډېر لاس کړل او په ډېرو اصنافو کښې دغه قيصې بیان شوي، لکه اول د داستان په طور لیکلې شوي بیا د ناول ډرامې او افساني په وجود کښې ځای شوي دي، د پښتو مشهورو روماني داستانونه داسې هم شته چې په منظوم کڼي صورت کښې هم موجود دي او په دغه روماني قيصو دومره کار شوه دے چې د پښتو ادب یوه جوته برخه لري، او تر پي، اچ، دي پورې سندونه پري طالبلمانو تر لاسه کړي دي -

د پښتو روماني قيصی چې کومي د ډرامې په دؤد عوامو ته پېش شوي دي په دې ورومې روماني داستان موسي خان گل مکي چې په ۱۸/۱۰/۷۵ کښې د پښور تي وي سنتر نه وړاندې کړې شوه، او ددې روماني ډرامو دپاره ئې د پروگرام "قيصه د گل په رنک" نوم ټاکلې وو چې مختلفي روماني ډرامې به تري وړاندې کيدي، د موسي خان گل مکي ډرامه ليکوال محب الله شوق او ولي محمد خليل ليکلې وه، چې سکرېټ ئې ډېر خوندور او مزیدار وو، او لکه د قيصې ايز خوند ئې پيدا کوو، دا ډرامه په عوامو کښې ډېره خوښه کړې شوه - په دې وجه ليکوالان او د تي وي پروډيوسرانو دا خوښه کړه چې هم دغه شان دي نوري ډرامې چې فولکلوري قيصې دي ډرامائې شکل ته راوړولې شي او د عوامو د امنک او خواهشاتو تر مخه دي دا ډرامې په تي وي پېش کړې شي، ځکه چې دې ډرامې دومره پزيرائې په عوامو کښې او موندلې چې د قيصه ايز ادب مخه هم ټوله دي طرف ته شوه او ډېر ښې او معياري قيصې ډرامائې شکل کښې پېش کړې شوي -

شير عالم ماموني يو داسې روماني داستان وو چې د دغې وخت د ټولو نه مقبوله او هر دلغيز قيصه گرزیدلې وه په دې وجه ستر ليکوال عمر ناصر دغه قيصه د تي وي دپاره ډرامائې شکل ته راوړاله او د "قيصه د گل په رنک" پروگرام لاندې د پي تي وي نه په کال ۱۰/۱۱/۷۵ کښې پېش کړې شوه، دا ډرامې به په دوباره هم وړاندې کيدي ، دا ډرامه په دريم ځل ۱۵/۱۱/۷۵ باندې وړاندې کړې شوه چې عوامو ډېر زياته خوښه کړه -

"تور دل شهي" د پښتو روماني قيصی ده چې سعد الله جان برق د تي وي دپاره ليکلې وه - دا ډرامه په کال ۲۸/۱۰/۷۵ کښې په اول ځل او په دويم ځل ۱/۱۱/۷۵ کښې د پښور تي وي سنتر باقاعده ليکوال وو هغه دا ډرامه په ډېر مهارت او فني پختکۍ سره ليکلې وه د دوي دا ډرامه عوامو دومره خوښه کړه چې دوي مزید نوري ډېرې روماني قيصې ډرامائې شکل کښې ليکلو ته اوگرميدو، او د هغې په ليک ئې لاس پورې کړو، په دې دوران کښې د "فتح خان رايبا" قيصه هم د دغې پروگرام "قيصه د گل په رنک" نه وړاندې شوه چې ليکوال ئې خالقداد اميد وو، خالقداد اميد هم د پښتو تي وي ډرامو باقاعده ليکوال او فنکار هم وو، د دوي دا ډرامه په کال ۲۳/۱۱/۷۵ کښې او ۲۹/۱۱/۷۵ کښې د پښور تي وي سنتر نه پېش کړې شوه -

سعد الله جان برق چې څنگه وړاندې ذکر اوشو چې د پښتو روماني قيصو ډرامائي ليک ته ورغاري وټو وو دوي مسلسل دري ډېرې مقبولې او اهمو قيصې باندي ډرامې وليکلې اولنې ډرامه "يوسف خان شيربانو" چې په کال ۷۵/۱۲/۹ او ۷۵/۱۲/۱۳ کښې د "قيصه د گل په رنگ" پروگرام لاندي وړاندې کړې شوه چې عوامو ډېره زياته خوښه کړه، دويمه اهم قيصه "جلات محبوبه" دوي وليکله چې په کال ۷۶/۱/۲ او ۷۶/۱/۱۷ کښې هم د دغې پروگرام لاندي پېش کړې شوه.

دريمه اهمه ډرامه "تور دل شهې" چې کومه دوي ددې نه وړاندې هم يو ځل د قيصه د گل په رنگ پروگرام له ليکلې وه - دا ډرامه په عوامو کښې دومره خوښه کړې شوه چې د يو بل پروگرام لاندي دا ډرامه د لږ ډېر بدلون سره دوباره وړاندې کړې شوه د دې پروگرام نوم "د پت غېږ" وو چې دوه حصه ئې وي په ورومې حصه کښې ئې هم دا ډرامه چې سعد الله جان برق ليکلې وه "تور دل او شهې" وړاندې کړې شوه ددې ډرامې د پېش کيدو کال ۷۷/۹/۲۵ او ۷۷/۹/۲۷ وو.

د "پت غېږ" پروگرام کښې په دويم برخه کښې ساحر آفريدي دوباره د "شير عالم ماموني" ډرامه وليکله کوم چې د تي وي دپاره په اول ځل عمر ناصر هم ليکلې وه، ساحر آفريدي دا ډرامه د پېښور تي وي سنتر دپاره د عوامو په غوښتنه ليکلې وه ځکه چې دوي ته به دا محسوسيده چې عوام هم دغه قيصه بار بار او لږ ډېر بدلون سره ځل غواړي، دا ډرامه په کال ۷۷/۱۰/۳ او ۷۷/۱۰/۴ کښې د پېښور تي وي سنتر نه وړاندې کړې شوه، چې په اولس کښې ورته ډېره پزيرائي ملاو شوه.

يه مجموعي ډول د پت غېږ د وخت د تقاضو مطابق داسې پروگرام وو چې د دې قيصې د اولس د معاشرتي ژوند سره ډېر سمون خورو په دې وجه په داسې وخت کښې هم داسې ډرامې وليکلې شې، چې اولس تري څه نه څه سبق واخلي او په خپل امروزه ژوند کښې د داسې غلطو سدباب وکړي -

د دې ډرامو په وجه په اولس کښې د پښتو اصلي رنگ لکه رنگ او غېرت په نڅښه کول وو ، دويم غټ مقصد د دې ډرامو دا وو چې د بڼو څه مقام دے او زمونږ معاشره کښې د هغوې سره څومره زياته کېږي چې د اولس مخ دي پله راوگرځوي او ترېور څنگه ترېور ولي پالي -

د روماني قيصو ډرامائي تفصيل د پښتور T.V سنتر د مسودو مطابق

۱۴-

	قصه د گل په رنګ	۷۵-۱۰-۱۸	موسي خان گل مکي	محبت الله شوق	۷۵-۱۰-۱۵۳	۳۳
				ولي محمد خليل	۷۵-۱۰-۱۵۴	۳۴
	قصه د گل په رنګ	۷۵-۱۱-۱۰ ۷۵-۱۱-۱۵	شير عالم ماموني	عمر ناصر	۷۵-۱۱-۱۶۶	۳۷
		۷۵-۱۰-۲۸ ۷۵-۱۱-۱	تور دل شهي	سعد الله جان برق	۷۵-۱۱-۱۶۷	۳۹
	قصه د گل په رنګ	۷۵-۱۱-۲۳ ۷۵-۱۱-۲۹	فتح خان راپيا	خالقداد اميد	۷۵-۱۱-۱۷۶	۴۲
	قصه د گل په رنګ	۷۵-۱۲-۹ ۷۵-۱۲-۱۳	يوسف خان شير بانو	سعد الله جان برق	۷۵-۱۱-۱۷۸	۴۴
	قيصه د گل په رنګ	۷۶-۱-۲ ۷۶-۱-۱۷	جلات محبوبه	سعد الله جان برق	۷۵-۱۲-۱۳۴	۴۸
د پت غږ ۱	۹۱،۲	۷۷-۹-۲۵ ۷۷-۹-۲۷	تور دل شهي	سعد الله جان برق	۷۷-۹-۴۳۶	۱۴۰
د پت غږ ۲	۷۷-۹-۲۷ ۹۱،۱	۷۷-۱۰-۳ ۷۷-۱۰-۴	شير عالم ماموني	ساحر آفريدي	۷۷-۱۰-۴۳۸	۱۴۲

د پي تي وي پښور سنتر خپرونه

د پي تي وي پښور سنتر نه په ډېر کونښن او د گران مشر او ستر سکرپټ سيکشن مشر بناغلي ناصر شاه صېب په مرسته او اجازت ما د دې روماني قيصو ډرامائي سکرپټ ترلاسه کړو، چې ډېر د کرون او زيار کار وو، دلته هم د دغه روماني ډرامو د سکرپټ څه حصه د نمونې په توگه وړاندې کوم

موسي خان گل مکی

موسي خان گل مکی هغه ورومې روماني قيصه وه چې د پاکستان ټيليويزن پښور سنتر نه په کال ۱۹۷۵ کښې پېش کړې شوه د موسي خان گل مکی ډرامائي تنه بوده ستر سکرپټ رائټر محب الله شوق صېب کښېښودې وه خو دلته د بده مرغه د ۱۹۷۵ء دغه د پښتو ډرامې نسخه ماته ميلاو نه شوه ځکه چې هغه د وخت په تيرو کښې دفن شوې وه د موسي خان گل مکی اردو ډرامائي تشکيل اعجاز احمد کړې دے او دغه سکرپټ ماته ميلاو شوه دے، دلته د روماني قيصو په مد کښې ددې ډرامې سرسري جائزه اخلو ددې ډرامې پروډيوسر جهانزيب سهيل وو او د ”پکري“ په نوم دا قيصه په اردو کښې د ريشم په سيريز کښې پېش شوې وه، د دې ډرامې کردارونه دا دي -

کردارونه:

”(۱) غربابا ايک پروقار سفيد پوش جوغار میں مقیم ہے اور کچھ لوگ اسکے مرید ہیں کووہ کہانی

سناتا ہے۔

(۲) وحید غربابا کاجوان مرید

(۳) امجد

(۴) اعجاز شهر کانوجوان طالبعلم

(۵) نظم اعجاز کا دوست طالبعلم

(۶) موسیٰ خان (تور ترين کے ملک عیسیٰ خان کاپيٹا)

- (۷) سهيل (گل مکئی کے چچا کا بیٹا)
- (۸) شیر خان سهيل خان کا ساتھی نوجوان)
- (۹) ملک شامست (گل مکئی کا باپ) (ایک سین) مکالمے میں
- (۱۰) احمد خان (سفر ریش بوڑھا) (ایک سین) اچھے مکالمے
- (۱۱) گل مکئی (ملک شامست کی بیٹی)
- (۱۲) بختہ گل مکئی کی سہیلی
- (۱۳) بن بن جھان (رکبانونس اور ناش) گل مکئی کی ماں (ایک سین میں ۱۵)

دا قيصه د غر بابا يو سپين پوشه بزړك په حوله ناست كردارونو ته وړاندې كړې شوې ده، غر بابا دا قيصه د بنار دوه ملگري اعجاز او اعظم ته كوي، چې موسی خان او د گل مكی تر مېنځه څه داستان رقم شوی وو۔

شیر عالم ماموني

شیر عالم ماموني ډرامه عمر ناصر ليکلې ده او په ۷۵/۱۱/۱۰ کښې د پي تي وي نه نشر شوې ده دا اولسي قيصه ارباب خان پېش كړې وه دا ډرامه د ”قيصه د گل په رنك“ سرېز كښې پېش شوې وه دا ډرامه ساحر آفریدی هم ليكلې وه چې كومه په ۷۷/۱۰/۳ کښې نشر شوې وه دلته د عمر ناصر د سكرېټ نه ددې ډرامې كردارونه وړاندې كوم۔

كار كوونكي:

(۱) شیر عالم (۲) ماموني (۳) کریم خان (۴) رحمن (۵) سرے (۶) میلمه ۱۶۔

د دې سكرېټ هغه روماني حصه دلته وړاندې كوم چې بناغلي عمر ناصر څومره په فنكاري د شیر عالم او ماموني كردارونه راڅرگند كړي دي او د ماموني د زړه حالات ئې څنگه شیر عالم ته بيان كړي دي۔

”دويم سيټ (د ماموني كور)

د ماماڅويه	ميموني:
ولے ميموني	شير عالم:
ته چې ځي نو زړه مې درپسي ډېر خفه کېږي ژړا راځي	ميموني:
ستا مينه زما د ژوند رنزا ده ميموني	شير عالم:
کله به واپس راځي، ډېري ورځي خو به نه تيروي	ميموني:
د ورځ دوو خبره ده	شير عالم:
دا ورځ دوه به په ما د کال تيرېږي	ميموني:
ماته پته ده ميموني خو تلل ضروري دي	شير عالم:
د مخي د رنزا شه	ميموني:

بدله

په نه زړه شو شير عالم ترينه روان
هم زړکے د ميموني وو په لېزان
راغله کيناسته په کت کبې بې قراره
په رودنو کبې د شوچ وه را ايساره
تلو راتلو به ورته سترگو ته هر دم
هم تصوير هم تصور د شير عالم
په ستنه لارله ورځ او آخر شپه شوه
ميموني دروازه بند کړه غمزده شوه

بهر جوړ وو په حجره کښې تنک ټکور
یکه زار تپه ځلمو کړې ښه په زور ۱۷-

دا یوه داسې اولسي ډرامه وه چې په ډېره فنکاره انداز کښې عمر ناصر پکښې د کردارونو سره انصاف کړی دے، او ځایي په ځای د "بدلو" ډېرې ښې ټوټې ئې پکښې لگولي دي، چې د ډرامې په فن ئې دلالت کوي -

تور دل شهي

تور دل شهي زمونږ د اولسي ادب حصه ده دا ډرامه سعد الله جان برق ليکلي ده او پېشکش ئې ارباب خان کړی دے او په کال ۲۸/۱۰/۷۵ء کښې د پي تي وي نه نشر شوې ده، دا ډرامه هم د قصه د گل په رنځ سپرېز کښې پېش شوې وه ددې ډرامې کردارونه دا دي -

"(۱) تور دل (۲) شهي (۳) منور (۴) مستجاب خان (۵) شهنشاه اکبر
(۶) سپاهي ۱۸-

د ډرامې په سکرپټ کښې په يو ځای کښې ښاغلي ليکوال د ډرامې اصل حقيقت ښکاره کوي او وائي

"تور دل: شهي دا ته ئې؟

شهي: هوزه يم - خو

تور دل: خو څه؟

شهي: ډېر خوشحاله ئې خير خو دے؟

تور دل: خوشحاله به نه يم ولي تاته پته نشته څه؟

شهي: نه ولي؟

تور دل: چې زما د زړه ټولو نه لوي ارمان بس نن صبا کښې په رژيدو

دے

شهي: خه ارمان؟

توردل: ته زما ارمان ئي

شهي: او هو، ما وي چې دا په خه دومره خوشحال ئي، ما وي که د اکبر باچا د بنجي اووه لري اميل د راورے دے چرته؟

توردل: اووه لره اميل؟ که راورے مې نه دے نو را به ئي وړم ته زما انتظار کو،

شهي: او، دا مې خه اوکړه، تور دله، اود رېره مه خه خداے ته اوکوره

توردل: اوس به هله راحم چې دغه هار راورم ۱۹ء

يوسف خان شيربانو

دا اولسي قيصه هم سعد الله جان برق ليکلي ده، او "قيصه د گل په رنک" سيريز کښې د پي تي وي نه نشر شوې ده، دا ډرامه هم ارباب خان پېش کړي وه په پي تي وي باندي دا ډرامه په ۷۵/۱۲/۹ کښې نشر شوې وه دا ډرامه د "پت غېر" سيريز کښې د افضل رضا په ليک کښې هم پېش شوي وه چې پېشکونکے ئي فرمان الله جان وو، او د خوشبختي خبره دا ده چې ماته هم دغه دواړه سکرپته په لاس راغلي دي، دلته ددې سکرپتونو نه يو حصه پېش کوم.

"تحریر: سعد الله جان برق

کردارونه

(۱) يوسف خان (۲) شيربانو (۳) بندئي (۴) د شيربانو پلار (۵) اسلم خان او

شيرخان ۲۰ء

"تحریر: افضل رضا

(۱) يوسف (۲) شيربانو (۳) اسلم (۴) اکرم (۵) بندي (۶) درخو (۷) مائي ()
 (۸) سيفور (۹) اکبر باچا (۱۰) دربان خاص (۱۱) شامته (۱۲) گل دين
 “۲۱”

ددې دواړو ډرامو په سکرپټ کښې بس هم دومره فرق دے چې سعد الله جان برق د ډرامې
 ابتداء د يو خان په حجره کښې د يو شو کسانو تر مېنځه شروع کړه يعنې د حجري خان ته نور کسان
 وائي چې د شيربانو او يوسف خان قبصه راته وکړه او هغه ورته قبصه شروع کوي -

بل طرفته د افضل رضا په سکرپټ کښې ډرامه براه راست د مرکزي کردارونو او ورسره د معاون
 کردارونو نه خپله ډرامه شروع کوي لکه د يوسف خان کردار او شيربانو کردارونه براه راست بنائي

دلته د سعد الله جان برق د ډرامې نه يوه حصه وړاندې کوم ځکه چې د هغوي مکالمې ډېرې
 برحسته ، روانې ، آساني او په زړه پورې دي -

”څلورمه ننداره:

بندي: دا څوک ئې چې ما پسي راځي

يوسف: بندي ، دا زه يم

بندي: لالا؟ وئې دا ته چرته وي دومره موده

يوسف: بندي

بندي: لالا چې ته لارې نو تر بورانو په مونږ اور را کوز کړے دے، ادې

هم ميچني اوروي ، زه خو څه په خدمت نه سترې کېږم - سحر مانېام وهل

خورو او اوس خو شيربانو هم په زوره ودوي -

يوسف: په زور-----؟

بندي: هو د هغې پلار ته ئې وئيلي دي چې يوسف څمونږ تر بور وو، او د هغه

ميراث څمونږه دے!

يوسف: خو يوسف به د هغوي خوني ميراتي کړي -

بندي: لالا ، صبلا د شيربانو واده دے، ډېر په درز غوبل مينښي
غواگاني ئې حلالې کړي دي او

يوسف: غم مه کوه چې شپه ئې ترمېنځه وي نو د هغې بلا نه مه یرېره
خداے دي يو ځل صبا کړي نو ته به اوگوري -

بندي: هغوي ډېر دي او ته يوازي ، لالا هسي نه چې-----

يوسف: زه يواځي نه يم ، خو دا حال چاته وايه مه ، پت غوندي مور ته
اووايه ، بس ورځه ، نور به صبا گورو ، څه

يوسف: زما خوري يا به صبا يوسف خان نه وي يا به ئې تربوران ۲۔

ادم خان درخاني

دا ډرامه ولي محمد خليل ليکلي ده، او ارباب خان ئې پېشکونکے وو ولي محمد خليل چې
”قيصه د گل په رنگ“ سيريز کښې ئې موسي خان گل مکي ډرامه هم ليکلي وه او هم د هغې پروگرام
لاندي ئې دا ډرامه ادم خان درخاني هم پېش کړه ، د هغوي د دې اولسي قيصې يو منظر دلته
پېش کوم چې د اصل سکرپټ نه مې را نقل کړے دے -

”حسن خان: ادم خانه چې اوبه د ورخ نه تيري شي نو

ادم خان: داجي اوبه زما ملگري دي ، ورخ جوړول ستاسو کار
دے

حسن خان: مطلبي په خټه اور لگوي ، ادم خانه ته که هر څه ئې خو
ياد لره ته د يو پختون ځوے ئې او په پښتو کښې څه چې د دنيا هر قانون کښې
واده شوي ښځي سره مينه کول ناروا گنرے کېږي

ميرو: خان کا کا ، مټين د يو قانون هم پابند نه وي،

حسن خان: غلے شه ميرو، آدم خان که مئين دے نو د هر خه ورومې
 هغه د حسن خان ميته خيل منډر خوے دے او، او حسن خان لا تر اوسه
 بي پښتو کار نه دے کرے درخاني اوس د پائيو خان عزت دے زه به هر
 هغه لاس غوس کرم چې په دې طرف پورته شي
 بلو: خو خان جي!

حسن خان: بلو خنکه چې زما لاس کښې دا توره ټينگه ده هم داسې
 حسن خان په پښتو ټينک پښتون دے ۲۳ء

محبوبا جلات

دا ډرامه هم سعد الله جان برق ليکلې ده او هم د قيصه د گل په رنځ سپريز کښې نشر شوې ده
 چې پېشکونکې ئې ارباب خان وو. دا ډرامه په کال ۱۹۷۶/۱/۲ کښې د پاکستان ټيليويزن
 کارپوريشن پېښور نه نشر شوې ده. د دې ډرامې کردارونه دا دي -
 ”کردارونه :

(۱) ملا مير (۲) جلات (۳) مهمندے (۴) محبوبا (۵) نامسلم (۶) خونگار

(۷) دوه سپاهيان (۸) اولس حجري زاره ملگري

ددې ډرامې مکالمې هم ډېرې ښائسته دي او د ډرامې خوند نور هم زياتوي د محبوبا او د جلات
 د ملاقات يوه ننداره برق صېب داسې را کاري،

محبوبا: ته ----- ته شوک ئې او هو -----

دا ----- دا خو ته ئې ----- ته

جلات: ولي ته ما پيژني خه؟

محبوبا: هو ----- ته خو ----- ته خو

دا خوب دے که وينه؟

- جالات: دا خوب نه دے ، ويښه ده
- محبوبا: که ويښه ده نو نو ته دلته څنگه راغلي؟
- جالات: د کوم ازمري تماشه چې تا کله هغه کښې
- محبوبا: امزري کښې ته-----ته؟
- جالات: هو-----تا ماته او نه وييل چه ته ما څنگه پيژني
- محبوبا: ماته د ملنگانو په ټولي کښې ليدلے وي او د هغه وخت نه
- جالات: د هغه وخت نه څه؟
- محبوبا: او د هغه وخت نه----- هېڅ هم نه هسې زړه مې وائي چې
- جالات: -----دروغ----- ستا زړه دے کوم ځاے که ستا زړه وے نو زما شپږ رونه به ولي قتليل
- محبوبا: څه----- شپږ رونه؟ دا ته څه وائي
- جالات: ستا په ليتون کښې زما شپږ رونه قتل شوي دي ته د هغوي قاتله ئي،
- محبوبا: زه خو دلته په قيد کښې اوسم ماته خو هېڅ پته نشته
- جالات: هو لکه ته خبر نه ئي
- محبوبا: بالکل نه
- جالات: ښه نو دا وره زما شپږ رونه ستا د غوښتلو په جرم کښې ستا پلار وژلي دي
- محبوبا: زما پلار

جالات: او ستا هغه ظالم پلار-----ظالم دے کنه؟

محبوبا: زه زه خه ووایم

جالات: تاله پکار دي چې د دغه ظلم كفاره ادا كړي

محبوبا: خنكه

جالات: بهر راوځه

محبوبا: خنكه اوځم زه خود مودو راسې بهر تلل غواړم،

جالات: زه درته بهر ولاړيم ته راوځه ، زه به دې ځان پسي په اس سوره

كړم بيا زه پوهه شه او زما كار

محبوبا: هو-----ستا نوم

جالات: جالات

محبوبا: جالات ۲۴ -

دا وه ددې اولسي قيصو ډرامائي تفصيل كوم چې د پښور تي وي سټيشن نه نشر شوي وي او دا ډرامې په عوامو كښې ډېري زياتي مقبولي شوي وي كله چې زه پې تي وي ته د دې موضوع په تالپا لارم نو چونكه د پې تي وي اوسنې سنتر په ۱۹۸۲ء كښې پرانسته شوه نو دلته د ۱۹۷۵ء سكرپټونه ميلاويدل ډېر گران كار وو، خو زما دا موضوع ډېره خوښه وه چې كار پري وكړم نو د سكرپټ مشرانو په اجازت ما د هغوي تلف شوي سكرپټ كښې دا نسخي ولټولي او د پښتو ادب دا درنه برخه مې راڅرگنده كړه اميد دے چې د ډرامې او بيا په تيره تيره د اولسي قيصو خوښونكي به زما دا زيار ډېر خوښ كړي باقي په تاسو پرېدم چې د نښه بد فېصله زما د ښو په تله كښې واچوي -

ماخذونه

۱: قلندر مومند ، فرید صحرائي "دریاب" این ډبلیو ایف پی ټیکسټ بک بورډ پښور ۱۹۹۴ء ص ۷۲۱

۲: میا بهادر شاه ظفر کاکا خیل "ظفر اللغات" پاکستان ایجوکیشنل پریس لاهور ، کال نه لري ص ۴-۸

- ۳: وارث سر هندي ”علمي اردو لغت“ علمي کتاب خانہ سيکرستريت اردو بازار لاهور ۱۹۷۶ء ص ۷۸۰
- ۴: پروفيسر افضل رضا ”ڊرامہ تاريخ تنقيد او فن“ ماسٽر پريس پښور ۱۹۹۵ء مخ ۷
- ۵: هم دغه مخ ۷ تا ۹
- ۶: هم دغه مخ ۱۳
- ۷: هم دغه مخ ۱۳
- ۸: هم دغه مخ ۱۳
- ۹: فضل مير خٽک ”فضليات“ د چاپ خاے نه لري ۱۹۹۹ء مخونه ۲۰۰-۲۰۱
- ۱۰: مشتاق مجروح يوسفزے ”زرکائے“ يونيورسٽي بک ايجنسي خير بازار پښور ۲۰۱۰ء مخ ۱۸۰
- ۱۱: پروفيسر ڊاڪٽر عارف نسيم ”ادبي تنقيد“ امين پرنٽنگ پريس پښور جون ۲۰۰۷ء مخ ۲۲۸
- ۱۲: هم دغه مخ ۲۳۰
- ۱۳: هم دغه مخ ۲۳۰
- ۱۴: پښور تي وي سنٽر د ۱۹۷۴ء نه د ۱۹۸۰ء رجسٽر چي پکڻي د پښتو ڊرامو تفصيل راجع دے
- ۱۵: اعجاز احمد پکري (موسي خان گل مکي) پاڪستان ٽيلويزن پښور سنٽر ۱۹۷۵ء سکرپٽ ص ۱
- ۱۶: عمر ناصر ”شير عالم ماموني“ پي تي وي سنٽر پښور ۱۹۷۵ء مخ اولنہ
- ۱۷: هم دغه مخ ۴-۵
- ۱۸: سعد الله جان برق ”نور دل شهي“ پاڪستان ٽيلويزن پښور سنٽر ۱۹۷۵ء د سکرپٽ ورومبے مخ
- ۱۹: هم دغه مخ ۸
- ۲۰: سعد الله جان برق ”قيصه د گل په رنک“ (يوسف خان شيربانو) پاڪستان ٽيلويزن سنٽر پښور ۱۹۷۵ء د سکرپٽ ورومبے مخ
- ۲۱: افضل رضا ”ديت غبر (يوسف خان شيربانو)“ د سکرپٽ ورومبے مخ
- ۲۲: سعد الله جان برق ”يوسف خان شيربانو“ د سکرپٽ مخونه ۹-۱۰
- ۲۳: ولي محمد خليل ”آدم خان درخاني“ پي تي وي سنٽر پښور د سکرپٽ مخونه ۱۶-۱۷
- ۲۴: سعد الله جان برق ”محبوبا جلالت“ پاڪستان ٽيلي ويزن پښور ۱۹۷۶ء د سکرپٽ مخونه ۱۲ تا ۱۴،